

015
30 June 47

183

136 #7
257 259/4

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ นางเดือนใจ

สถานตำรวจ นครบาลนครหลวง อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

จำวนพยาน

วันที่ ๒๒ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

เป็น พยาน

คดีระหว่าง

พ.ต.ท. อ. ช่าง (สงวน) ผู้กล่าวหา
ทนายสมัคร อิ่มหม่อม ก้นทนาย ผู้ต้องหา

ต่อหน้า

พ.ต.ท. โทษิตพันธุ์ พรหมสวัสดิ์

สอบสวนที่ กองกำกับการตำรวจนครบาลที่ ๑

ชื่อ นางเดือนใจ จำวนพยาน อายุ ๓๒ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบื้องหน้าหรือมีบ้านหลังหรือมีบ้านนาอยู่ ให้ลงตามประเภท)

รับราชการเป็นอาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๓๔/๑ หมู่ที่ ๒ ตำบล สามเสนใน

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ฉันทน โยธิน ชื่อกำนัน -

อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายจำเริญ ชื่อมารดา นางเปลี่ยนศรี

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้อง

ขอให้บอกคำว่า ข้าสวาสดและมิถุนายนแล้ว ขอให้ทนายความสัจจริงว่า ข้ามีอาชีพ
และมีบ้านเรือนอยู่ทั้งให้กาลข้างคน มีสามีชื่อ พ.ต.ท. รณฤทธิ์ จำวนพยาน มีบุตรด้วยกัน ๒ คน

ข้าสำเร็จการศึกษาชั้นเตรียมอุดมศึกษารากโรงเรียนสายปัญญา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้วเข้า
ศึกษาต่อในชั้นมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ สอบไล่สำเร็จปริญญาตรี
ศิลปศาสตรบัณฑิต เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้เกียรตินิยมอันดับ ๒ แล้วเข้าทำงานเป็นอาจารย์ผู้ช่วย

ในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และทนายความร่วมกับ พ.ต.ท. รณฤทธิ์ สามีข้าเมื่อ
พ.ศ. ๒๕๑๓ หลังจาก การแต่งงานแล้ว ข้าได้เดินทางไปศึกษาต่อยังประเทศสหรัฐอเมริกา

โดยทุนช่วยเหลือจากสมาคมสตรีผู้ไปอเมริกา มีชื่อว่า พี อี โอ (P.E.O.)

ข้าได้ไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย แห่งรัฐโอดิสซาส

คณะรัฐศาสตร์ เป็นเวลา ๑ ปีกับ ๖ เดือน สำเร็จปริญญาโท ทางรัฐศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔

เมื่อข้าพเจ้าได้เดินทางกลับมาจากต่างประเทศ และเข้าทำการสอนที่โรงเรียนวิชาวิทยาลัยบรมศาสดา ใน
คณะศึกษาศาสตร์โรงเรียน คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีที่ ๒ - ๔ อยู่มาจนถึงบัดนี้
ทางที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัยบรมศาสดา แบ่งเป็น ๕ คณะดังนี้คือ

- ๑. คณะนิเทศศาสตร์ ๒. คณะเศรษฐศาสตร์ ๓. คณะรัฐศาสตร์ ๔. คณะศิลปศาสตร์

๕. คณะวิทยาศาสตร์
คณะที่ปรึกษามีโรงเรียนแบ่งแยกกัน และมีอาจารย์ทั้งสิ้นประมาณ ๕๐๐ คนการบริหารของมหา
วิทยาลัยมีอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบ โดยแบ่งงานให้รองอธิการบดีเป็นผู้ควบคุมดูแล ๔ ฝ่ายด้วยกัน คือ

- ๑. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
- ๒. รองอธิการบดีฝ่ายศึกษา
- ๓. รองอธิการบดีฝ่ายการนิเทศศาสตร์
- ๔. รองอธิการบดีฝ่ายวิทยาศาสตร์

เดิมเมื่อครั้งข้าพเจ้าได้ศึกษาอยู่ที่ประเทศคือประเทศมหาวิทยาลัยบรมศาสดา ยี่สิบ มีจอมพลถนอม
ถนอมพิทยกร เป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยบรมศาสดา ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าเรียนสำเร็จปริญญาศิลปศาสตรและเข้า
เมืองลาซาร์ช่วยในทางวิทยาลัยแห่งนี้ มีกรมหมื่นนเรศวรเสนาบดี เป็นอธิการบดี และเมื่อข้าพเจ้าไปศึกษา
ที่อังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกาสำเร็จกลับมาเข้าเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ปรากฏว่า
ศาสตราจารย์ ดร. ส. ส. ส. เป็นอธิการบดี ซึ่งศาสตราจารย์ ดร. ส. ส. ส. ได้เป็นอธิการบดีต่อมาจนกระทั่งถึงภายหลัง
วันวันโลก คือปลายหลังวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๔๙๖ และเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทยแล้ว จึง
ได้ลาออกจากตำแหน่งอธิการบดี และมี นายอภัย วิเชียรเจริญ เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี จนกระทั่ง
ถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๗ นายอภัย อิงการ จึงได้เข้าดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยบรมศาสดา ทว่า
การเลือกตั้ง และนายอภัย อิงการ ได้ดำรงตำแหน่งนี้อยู่จนกระทั่งถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๔๙๘ จึงได้ลา
ออกและเดินทางไปยังต่างประเทศ ปัจจุบันนี้ นายปรีดี เดชมทรัพย์ ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย
บรมศาสดา นายอภัย อิงการ

แต่เดิมการปกครองนักศึกษาของมหาวิทยาลัยบรมศาสดา ทำกันในรูปของสโมสร เรียกว่า

สโมสรนักศึกษาของมหาวิทยาลัยบรมศาสดา มีกรรมการสโมสร ๑๔ คน ดังนี้ คือ

- ๑. นายถนอม โมสร ๒. อุปนายกคนที่ ๑ ๓. อุปนายกคนที่ ๒ ๔. เลขานุการ ๕. ประธานสหพันธ์
- ๖. เภสัชกร ๗. วิเทศสัมพันธ์ ๘. นักพิมพ์ ๙. กีฬามรยาเวช ๑๐. กรรมการอื่นอีก ๕ นาย

เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งเป็นปีที่นายปรีดี เดชมทรัพย์ เป็นนายกสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัย
บรมศาสดา ได้มีการริเริ่มที่จะมีการจัดตั้งองค์การนักศึกษาของมหาวิทยาลัยบรมศาสดาขึ้นเป็นครั้งแรก โดยที่
อย่างจากการปกครองนักศึกษาที่ทำกันมาในรูปของสโมสรนักศึกษาเป็นการไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ได้มีการเสนอ
เรื่องนี้ขึ้น และสภาของมหาวิทยาลัยบรมศาสดาอนุมัติเห็นชอบด้วยเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗ ซึ่งเป็นสมัย
ที่ศาสตราจารย์ ดร. ส. ส. ส. ดำรงตำแหน่งอธิการบดีอยู่ และได้ประกาศใช้เป็นอย่างบังคับของมหาวิทยาลัยบรม
ศาสดาขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า "ขบวนการมหาวิทยาลัยบรมศาสดา" ขบวนการปกครอง นักศึกษามหาวิทยาลัย
บรมศาสดา พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งบังคับใช้มาจนกระทั่งถึงบัดนี้ องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยบรมศาสดา มีชื่อ ว่า

อ. น. ส. และมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า *Thammasat University Student Government*

ใบต่อคำให้การ นางเดือนใจ ท้าวพรพินิจ พะยาน แผนที่ ๒

อันประกอบด้วย

- ๑. สภานักศึกษาองค์การ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ๒. องค์การบริหาร องค์การ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สภานักศึกษา ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งนักศึกษาเลือกตั้ง มีสมาชิกทั้งสิ้น ๖๐ คน จากนักศึกษา
 ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ ปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ปีละ ๑๕ คน นักศึกษาปีที่ ๕ ปีที่ ๖ และปีที่ ๗ ไม่มีสิทธิ์สมัครเป็นสมาชิก
 สภานักศึกษา แต่มีสิทธิ์ลงคะแนนเสียง สภานักศึกษาประกอบด้วยกรรมการสภานักศึกษา
 ซึ่งมีดังนี้

- ๑. ประธานสภา ๒. รองประธานสภาคนที่ ๑ ๓. รองประธานสภาคนที่ ๒
- ๔. เลขาธิการสภา ๕. รองเลขาธิการสภา ๖. ผู้ตรวจสอบการเงิน ๗. กรรมการฝ่ายวิชาการและ
 การศึกษา ๘. กรรมการอื่นๆตามที่เห็นสมควร

องค์การบริหาร ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารและชุมนุมต่างๆภายในมหาวิทยาลัย
 มีกรรมการบริหารจำนวน ๑๕ คน ซึ่งนักศึกษาเป็นผู้เลือกตั้ง ดังนี้

- ๑. นายกององค์การบริหาร ๒. รองนายกององค์การบริหาร ๓. เลขาธิการ ๔. เภรผู้ฝึก
- ๕. ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์ ๖. ประธานฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ๗. ประธานฝ่ายสถาบันสัมพันธ์ ๘. ประธาน
 ฝ่ายกีฬา ๙. ประธานฝ่ายวิชาการ ๑๐. ประธานฝ่ายวัฒนธรรม ๑๑. กรรมการอีก ๕ คนซึ่งอาจดำรง
 ตำแหน่งอื่นตามสมควร

นับตั้งแต่มีการตั้งองค์การ อ.ม.ช. ขึ้นแล้ว ก็เริ่มมีการตั้งพรรคการเมืองขึ้น ~~ขึ้น~~ ใ้พ่อัก
 ศึกษาจัดตั้งกันขึ้นเอง มีพรรคการเมืองต่างๆดังนี้คือ ๑. พรรคก้าวหน้า ๒. พรรคยูงทอง ๓. พรรคพลังธรรม
 ๔. พรรคแนวประชา ๕. พรรคธรรมจักร ๖. พรรคพิทักษ์ธรรม

พรรคก้าวหน้าและพรรคธรรมจักร เป็นพรรคการเมืองฝ่ายขวา ส่งเสริมสถาบัน ชาติ ศาสนา
 พระมหากษัตริย์ ส่วนพรรคยูงทอง พรรคพลังธรรม พรรคแนวประชาและพรรคพิทักษ์ธรรม เป็นพรรคการเมือง
 ฝ่ายซ้าย ส่งเสริมสถาบันเกี่ยวแก่สังคมเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม การตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาครั้งแรก
 ไม่ได้ออกมาเป็นหลักการหรือมีลายลักษณ์อักษรใดๆ ทั้งกันขึ้นมาเอง ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ จะเป็น
 วันเดือนมีนาคม ข้าพเจ้าไม่ไ้ทางองค์การนักศึกษาจึงได้ทำเป็นหนังสือออกเป็นลายลักษณ์อักษร เกี่ยวกับการตั้ง
 พรรคการเมืองกันขึ้น โดยที่องค์การนักศึกษาออกเป็นระเบียบกันขึ้นเอง สำหรับพรรคการเมืองต่างๆนี้
 ต่อมาได้สลายตัวไปเกือบหมดสิ้น โดยที่พรรคการเมืองที่มีแนวนิยมซ้ายจัดได้ไปเข้ากับพรรคพลังธรรม ยงทอง
 และพรรคแนวประชา เรียกว่าพรรคพลังธรรมแนวประชา ส่วนพรรคฝ่ายขวาคงมีแต่พรรคไทย แต่เพียงพรรค
 เดียวซึ่งมาตั้ง ขึ้นในภายหลังประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๗

ข้าพเจ้าได้อ่านนับแต่ข้าฯ เข้าเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ก่อนที่ข้าฯ จะเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ นักศึกษามหา
 วิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกิดขบวนการต่อต้านการขึ้นราคาวัตถุดิบของรัฐบาลในสมัยนั้น ได้รับการสนับสนุนจาก
 ประชาชนและหนังสือพิมพ์เขียนอย่างดี และการต่อต้านเป็นผลสำเร็จด้วย ต่อมาเมื่อประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์

วันที่ ๒๕๑๑ ก่อนที่ข้าจะเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา จำได้ว่ามีการตั้งศูนย์กลางนิสิตและ
 นักศึกษาแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งถือว่าเริ่มมีศูนย์กลางนิสิตและนักศึกษามาตั้งแก่ครั้งกระนั้น
 จนกระทั่งถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕ ข้ากลับจากประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๑๕ และข้า
 ได้เข้าทำการสอนในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามเดิม เมื่อข้าเข้าทำการสอนในมหา
 วิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้วจึงได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ภายหลังจากที่ข้ากลับมาแล้วนั้น นิสิตอาสาธรรมศาสตร์
 เข้าร่วมกับ ศูนย์กลางนิสิตและนักศึกษาแห่งประเทศไทย ประท้วงสินค้าญี่ปุ่นกัน เป็นที่นิยมชมชอบ
 แก่ประชาชนมาก และยังคงมีการประท้วงประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๕ เรื่องวิเคราะอำนาจตุลาการ เป็น
 เหตุให้รัฐบาลในขณะนั้นต้องยกเลิกประกาศดังกล่าวนี้ และต่อมาเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๑๖ นักศึกษาธรรม
 ศาสตร์ร่วมกับศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ทำการประท้วงการที่ทางมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ขยับไล่นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ๘ คน และประสบผลสำเร็จอีกครั้งหนึ่ง ต่อมาประมาณปลายเดือน
 กันยายน ๒๕๑๖ จะเป็นวันที่เท่าใด ข้าจำไม่ได้ ได้มีอาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๘ คนคือ
 นายทวี วัฒนนิกร ซึ่งเป็นอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ได้ออกทำการแจกใบปลิวเรียกร้องรัฐธรรมนูญในเขต
 กรุงเทพมหานคร มีนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์บางคนร่วมมือด้วย กับมีบุคคลภายนอกอีกเท่าที่จำได้มีนายไชแสง
 สุกใส นายธีระยุทธ บุญมี เริ่มแจกใบปลิวกันที่อนุสาวรีย์ทหารอาสาไปจนกระทั่งถึงประตูน้ำสระปทุม เป็น
 เหตุให้ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวรวม ๑๓ คน เท่าที่จำได้มีนายทวี วัฒนนิกร นายไชแสง สุกใส และ
 นายธีระยุทธ บุญมี นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นผู้ริเริ่มประท้วงในการจับกุมครั้งนี้ เริ่มจากนักศึกษาไม่ติด
 จนเป็นจำนวนร้อย จำนวนพัน จำนวนหมื่นและจำนวนแสน จนทำให้เกิดวันวิปโยคคือวันที่ ๑๔ ตุลาคม
 ๒๕๑๖ ซึ่งเป็นวันขับไล่จอมพลถนอม กิตติขจร / กิตติขจร จอมพลประภาส จารุเสถียร และพันเอกณรงค์ กิตติ
 ขจร ที่เรียกกันว่า ๓ ทหารราช อันเป็นวันประวัติศาสตร์ที่ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญ และผลจากเหตุการณ์วันที่
 ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ นี้เอง เป็นเหตุทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นศูนย์กลางของนักศึกษาและประชา
 ชนก่อตัวในเรื่องการเมืองหรือเลนการ เมืองกันโดยให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นศูนย์กลางในการติด
 ต่อหรือจัดกิจกรรมการ หรือชุมนุม ประชุมแสดงความคิดเห็นทางการเมืองซึ่งมีแนวโน้มนำไปทางซ้ายหรือ
 ระบอบการเมือง ที่เรียกว่าลัทธิคอมมิวนิสต์ มีการชุมนุมที่หอประชุมใหญ่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กัน
 หลายครั้ง เป็นการประชุมอภิปรายเกี่ยวกับลัทธิการปกครองฝ่ายขวาและฝ่ายซ้าย ให้เห็นว่าฝ่ายซ้ายหรือ
 คอมมิวนิสต์ดีกว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการกระต๊ากกระเคื่องกับคณาจารย์ มีการจัดเทศน์
 การเกี่ยวกับเงินแดง อ้างว่าเป็นเรื่องทางด้านวิชาการ นักศึกษาอ้างเรื่องเสรีภาพและใช้เสรีภาพกันอย่าง
 ทุ่มเพื้อย เห็นฝ่ายขวาเป็นโคโนเสา เต่าพันปี ปลุกระดมให้เห็นว่าโลกเราหรือประเทศไทยของเรา
 มีพวกนายทุนหรือศักดินาเอาวิคเอาไปเปรียบคนยากคนจน ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่สังคม ชื่นชมกับวิธีการ
 ปกครองของ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนหรือที่เรียกว่าจีนแดง ชี้ข้อปลุกระดมให้เห็นว่าในยุคสุโขทัย
 เป็นยุคทอง ในยุคกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีและยุคกรุงเทพมหานครก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง
 ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นยุคทองของนายทุน และยุคภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา
 เป็นยุคเอาวิคเอาเปรียบชาวนา กคชชาวนาลงเป็นกรรมกรทาส ซึ่งเรียกว่าเป็นยุคคนนายทุนคือยุคปัจจุบันนี้
 วันนี้ ข้าขออุทิศ ให้การเพียงเท่านี้ ข้าจะขอให้การเพิ่มเติมในวันต่อไปอีก เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ..... พ.ศ. ๒๕๑๖
 "..... พ.ศ. ๒๕๑๖

พระญาณ..... ม.โรงพยาบาลตำรวจ ก.พ. ๒๕๑๖)

สอบสวน พิมพ์ อาน

ใบคำให้การ นางเลื่อนใจ ฉาวรธานี พะยาน แผ่นที่ ๓

กองกำกับการค้า วรนครบาลที่ ๑

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

วันนี้ ข้านางเลื่อนใจ ฉาวรธานี พะยาน ได้ทราบและปฏิญาณตนแล้ว ขอให้การเพิ่มเติมก่อนหน้า พ.ศ.ท. โศชนันท์ พรหมสวัสดิ์ พนักงานสอบสวน อยุ่ความสัตย์จริงว่า พนักงานสอบสวนได้อ่านคำให้การเดิมของ ข้าที่ข้าให้การไว้ข้างคนทั้งแล้ว ข้าขอให้การยืนยันตามคำให้การเดิมทุกประการ และขอให้การเพิ่มเติมต่อจากคำให้การเดิมคือไปว่า นับแต่วันวิโยกหรือภายหลังวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นมา ภายใต้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีการชุมนุมกันบ่อยๆ มีบุคคลภายนอกเข้าไปร่วมประชุมหลายครั้งหลายหน จะเป็นก็คดีนี้ที่ข้าจำไม่ได้ และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นปีที่มีนายพีรพล ตรีโยธิน เป็นนายก อ.ม.ธ. ได้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่หาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นครั้งแรก การตั้งพรรคการเมืองขึ้นนี้ ได้ออกเป็นข้อบังคับขององค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยพรรคการเมืองใหม่หาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๗ มีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นหลายพรรคโดยนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พรรคการเมืองที่ตั้งขึ้นเท่าที่ข้าจำได้มี ๑. พรรคพลังธรรม ๒. พรรคยูงทอง นอกนั้นจะมีพรรคใ้ข้าจำไม่ได้ พรรคพลังธรรมและพรรคยูงทอง มีแนวโน้มไปทางซ้าย คือทางสังคมนิยม ช่วยเหลือคนยากจนหรือกรรมกร ชาวนา ชาวไร่ แก่พร้อการต่างๆ ที่แสดงออกมาไม่ค่อยชัดเจนนัก ไปชัดเจนว่ามีแนวโน้มเป็นคอมมิวนิสต์ก็เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ส่วนที่เป็นพรรคขวาก็มี แต่จะเป็นพรรคใดหรือชื่อพรรคใด ข้าจำไม่ได้ทั้งจำไม่ได้ว่ามีกี่พรรคด้วย มีการชุมนุมอภิปรายหลายครั้งหลายหน จำไม่ได้ว่าที่ครั้งไหนเท่าที่ข้าจำได้เรื่องเกี่ยวกับชาวนา เรื่องกรรมกร เรื่องการขับไล่ฐานที่หออเมริกา และมีคนสำคัญระดับชาวนาที่มาร่วมอภิปรายเป็นตัวตั้งตัวตีคือ นายไซ วังตะกู คนนี้ข้าไม่รู้จัก นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องสำคัญคือการจัดนิทรรศการจีนแดง หรือนิทรรศการเกี่ยวกับประเทศสาธารณประชาจีน ซึ่งจัดขึ้นที่หอประชุมธรรมศาสตร์ ข้าจำไม่ได้ว่าเป็นปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๗ หรือต้นปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็เช่นเดียวกันมีการจัดชุมนุมอภิปรายในหอประชุมธรรมศาสตร์หลายครั้งหลายหน จำไม่ได้ว่าที่ครั้งไหน และพรรคพลังธรรมกับพรรคยูงทอง ตอนระยะหลังรวมเป็นพรรคเดียวกัน และมีพรรคแนวประชาเกิดขึ้นมาอีกด้วย ซึ่งมีแนวโน้มซ้ายและรวมกับพรรคพลัง ธรรม และพรรคยูงทองด้วยเป็นพรรคพลังธรรม ยูงทอง แนวประชา และในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ มีพรรคฝ่ายขวาซึ่งมีแนวโน้มในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ คือส่งเสริมประชาธิปไตย ศาสนา และพระมหากษัตริย์ พรรคพลังธรรม ยูงทอง แนวประชา แลจ เจตนารมณ์เป็นคอมมิวนิสต์ คือซ้ายจัดออกมา ชักชวนนักศึกษาที่ยากจนมาเข้าเป็นสมาชิกหรือพรรคพวก ออกไปเผยแพร่ประชาธิปไตยตามชนบท ก็เป็นนักศึกษาพรรคนี้ ทานักศึกษาไปกุสสภาพความเป็นอยู่ของคนยากจน ชาวไร่ ชาวนาตามชนบท เป็นการส่งเสริมฝ่ายซ้ายปลุกปั่นให้นิยมซ้าย นักศึกษาที่เข้าเป็นสมาชิกพรรคพลังธรรม ยูงทอง แนวประชา มักจะเป็นบุคคลที่ร่ำรวยกับนักศึกษาที่ยากจน ในระยะหลังๆ พรรคคอมมิวนิสต์จะหายไป ผู้พรรคฝ่ายซ้ายไม่ได้ในด้านการปกครองของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกจากจะแบ่งเป็นองค์การบริหารแล้วยังแบ่งเป็นชุมนุมด้วย มีชุมนุมเกิดขึ้นมากมายหลายชุมนุมหรือชมรม เท่าที่ข้าจำได้ชุมนุมอนุรักษ์ธรรมชาติ ซึ่งมีอาจารย์สุชาติพิศ อินทรและอาจารย์วันวิภา จิตพันธ์ เป็นผู้นำสนับสนุน ชุมชนหรือชมรมนี้ มีแนวความคิดการเมือง

ใบต่อคำให้การ นางเลื่อนใจ ฉาวรพานิข พะยาน แผนที่ ๔

สมามภูวราชกุมาร ถูกชวนพระศอหรือถูกทอดท้ายกับต้นไม้ที่ลานโพธิ์แคอย่างไกล ในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๔
ที่ข้าฯ ให้การว่าไม่ได้ไปที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ข้างต้น บังเป็นการคลาดเคลื่อน ความจริงในวันที่
๕ ตุลาคม ๒๕๑๔ ข้าฯ ไปยังมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จากวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๔ อีก ๑ วัน คงไม่ได้
ไปเพราะในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๔ ในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๔ และที่ข้าฯ ให้การว่าในวันที่ ๔ ตุลาคม
๒๕๑๔ ข้าฯ ไปยังมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เวลา ๐๘.๐๐ น. และกลับเวลา ๑๐.๐๐ น. ไม่เห็นเหตุการณ์
ก่อนแสดงละครแฉวนตอและเห็นว่าอาจารย์นิศบา อาจารย์ยู่โรวัคน์ อาจารย์ย้อมมารี คุยกับคนที่อยู่วิเวณลาน
โพธิ์นั้นยังเป็นการคลาดเคลื่อน ความจริงในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๔ ข้าฯ ไปมหาวิทยาลัยธรรม
เวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. และกลับเวลา ๑๔.๐๐ น. เห็นว่าที่ที่มีการแสดงละครที่กลางแปลงที่ลานโพธิ์
เห็นมีคนแสดงเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาคนหนึ่ง จะมีการแสดงอย่างอื่นแสดง เช่นอะไรหรือไม่ข้าฯ ไม่
ได้สังเกต เพราะไม่ได้สนใจและนึกไม่ถึงเป็นอย่างอื่น ตอนที่ข้าฯ เห็นนี้คือตอนที่ข้าฯ จะกลับบ้านคือ
เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. ก่อนออกจากมหาวิทยาลัย ในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๔ ข้าฯ ไปยังมหาวิทยาลัย
เวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. และกลับเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. ก่อนที่จะกลับขณะที่ข้าฯ อยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัย
เห็นอาจารย์โรวัคน์และอาจารย์นิศบา อาจารย์ย้อมมารี คุยกับผู้ที่อยู่วิเวณลานโพธิ์ จึงให้การมาแล้วข้าง
ต้น ส่วนเหตุการณ์ทั้งหมดข้าฯ คงทราบจากหนังสือพิมพ์รายวัน ไททัศน์และวิทยุ เกี่ยวกับการที่นักศึกษาแสดง
ละคร แต่การแต่งหน้าให้เหมือนทรนแดงกายและพระพักตร์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ
มกุฎราชกุมาร ถูกชวนตอ ซึ่งข้าฯ เอง ไม่นึกถึงมาก่อน การกระทำครั้งนี้ของนักศึกษา เป็นเหตุให้ถูกปราบ
ปราบจับกุมตัวไปดำเนินคดีและมีผู้บาดเจ็บล้มตายจึงให้การมาแล้วข้างต้น

จากการที่ข้าฯ เป็นอาจารย์สอนหนังสือในคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อยู่นี้ ข้าฯ
เคยพูดคุยเป็นส่วนตัวกับนักศึกษาบางคน เท่าที่จำได้มีนายเฉลิมพร สพฤกษ์ ซึ่งมีหวนิยมทางชายหรือสังคม
นิยมที่เวจค์ และนักศึกษบางคนที่ข้าฯ จำไม่ได้ว่าเป็นใคร บุคคลเหล่านี้มีความเห็นว่าบ้านเมืองของเราคือ
ประเทศไทย เท่าที่ปกครองอยู่นี้ ไม่ใช่เนื่องจากการปฏิบัติตนของข้าราชการผู้ใหญ่หลายคนทำคนไม่ดี มีการ
ฉ้อราษฎร์บังหลวง เล่นพวกเล่นพ้อง มีสิ่งที่ไม่ดีหลายสิ่งหลายประการก็ไม่แก้ไข เอาแต่ความสุขส่วนตัวและ
วงศ์วานญาติ ค่านิยมของสังคมไม่ถูกต้อง การแก้ไขจะต้องล้มล้างสถาบันเดิมต่างๆ ให้ผิดล้นไป นำเอา
ระบอบการปกครองใหม่ที่คิดว่ามาใช้ คือสมคมนิยมหรือชาย นักศึกษาที่ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๔
ที่ข้าฯ รู้จักมี ๒ คนคือ น.ส.น้อย แซ่ม นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ปีที่ ๒ และ น.ส.จำลอง ชูเรือง นักศึกษา
ประวัติศาสตร์ปีที่ ๔ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นักศึกษาทั้งสองคนนี้มีหวนิยมชายจัดที่เรียกว่าคอมมิวนิสต์
นอกนั้นจะเป็นใครบ้างข้าฯ ไม่ทราบ การเมืองที่เรียกว่าชายจัดหมายความว่า เป็นการปกครองบ้านเมืองที่
ไม่ใจบระชาธิปไตยอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ในประเทศไทย ลกเสรี

ข้าฯ ไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับ น.ส.น้อยและ น.ส.จำลอง คือคนนักศึกษาคนอื่นๆ ที่ถูกจับ
กุมครั้งนี้แต่อย่างใดมาก่อน เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง
ลงชื่อ เลื่อนใจ ฉาวรพานิข พะยาน
" พ.ก.ท. [Signature] สออสวน พิมพ์ อ่าน